

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1964

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
107

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 368

Περὶ κατανομῆς τῆς καταβληθείσης ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως, δυνάμει τῆς Ἑλληνο - Αὐστριακῆς Συμφωνίας τῆς 6ης Ἰουλίου 1961, ἀποζημιώσεως διὰ ζημίας ὡς ἐπέστησαν Ἑλλήνες ὑπῆκοοι κατὰ τὴν περίοδον οὐδετερότητος τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν Α' Παγκόσμιον Πόλεμον.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν.Δ. 4253)62 «περὶ κυρώσεως τῆς ὑπογραφείσης Ἑλληνο - Αὐστριακῆς Συμφωνίας, περὶ ρυθμίσεως τῶν ζητημάτων τῶν προκυπόντων ἐκ τῆς Ἑλληνο - Αὐστριακῆς Συμφωνίας τῆς ὑπογραφείσης ἐν Βιέννῃ τὴν 27ην Δεκεμβρίου 1929», ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 240)64 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Δικαιοσύνης Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 1 τῆς Συμφωνίας τῆς 6ης Ἰουλίου 1961 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας, κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν.Δ. 4253)63, καταβληθὲν ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως ποσὸν δολλαρίων ΗΠΑ 520.965, διατίθεται πρὸς ὀριστικὴν ἀποζημίωσιν τῶν δικαιούχων τῶν ἀναγνωρισθέντων διὰ τελεσιδίκων ἀποφάσεων τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νόμου 4464)1930, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νόμου 5662)1932.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δικαιούχους καταβάλλεται τὸ 33.75 ο)ο τῆς δι' ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ν. 4464)1930 ἐπιδικασθείσης τελεσιδικίως εἰς δραχμὰς ἀποζημιώσεως, πολλαπλασιαζομένης ἐπὶ συντελεστὴν 7.

2. Αἱ εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα ἐπιδικασθεῖσαι ἀποζημιώσεις μετατρέπονται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατ' Αὐγουστον 1916 ἰσχύουσας ἰσοτιμίας μεταξὺ δραχμῆς καὶ ἀλλοδαπῶν νομισμάτων. Ἐν συνεχείᾳ, ἡ καταβλητέα ἀποζημίωσις ὑπολογίζεται κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον.

3. Ἐφ' ὅσον, μετὰ τὴν ἐκδίκασιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος πασῶν τῶν ὑποβληθισμένων αὐτῇ ἐμπροσθέντως αἰτήσεων, καὶ τὴν ἐπιδίκασιν τῶν καταβλητέων ἀποζημιώσεων, ἤθελε παρῆλθῃ ἀδιάθετον ὑπόλοιπον ἐκ τοῦ καταβληθέντος παρὰ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως ποσοῦ τῶν 520.965 δολλ., τὸ ποσοστὸν τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀυξάνεται ἀναλόγως, μὴ δυνάμενον πάντως νὰ ὑπερβῇ ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ τὸ 75 ο)ο τῆς ἐπιδικασθείσης δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ν. 4464)1930 ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δικαιούχοι δέον ὅπως, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβάλλουν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους (Διεύθυνσιν 7ην) αἰτήσιν ἀποζημιώσεως, συνοδευομένην ὑπὸ νομίμως κεκυρωμένου ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νόμου 4464)30, δι' ἧς ἐπεδικάσθη τελεσιδικίως ἡ ὑπὸ τῶν Ν. 4464)30 καὶ 5562)32 προβλεπόμενη ἀποζημίωσις.

2. Ἡ προθεσμία τῆς προηγούμενης παραγράφου παρατείνεται ἐπὶ δύο εἰσέτι μηνῶν, προκειμένου περὶ μονίμων κατοίκων ἐξωτερικοῦ.

3. Αἱ προθεσμίαι τῶν δύο προηγούμενων παραγράφων δύνανται νὰ παραταθοῦν ἐπὶ ἓνα εἰσέτι μῆνα μετὰ τὴν λήξιν τῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ αἴτησις ἀποζημιώσεως δὲν συνοδεύεται ὑπὸ νομίμως κεκυρωμένου ἀντιγράφου ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νόμου 4464)30, οἱ αἰτούντες ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποδείξουν τὴν ὑπαρξίν τῆς ἀποφάσεως καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς.

2. Ἡ ἀπόδειξις γίνεται μόνον διὰ δημοσίων ἐγγράφων ἢ ἰδιωτικῶν βεβαίας χρονολογίας προγενεστέρας τῆς 6ης Ἰουλίου 1961, ἅτινα ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπαρξίν τῆς ἀποφάσεως καὶ ἐξ ὧν συνάγεται τὸ περιεχόμενον ταύτης.

3. Μάρτυρες ἐπιτρέπονται μόνον ὅταν τὰ προσκομιζόμενα δημόσια ἐγγράφα ἢ ἰδιωτικά βεβαίας χρονολογίας προγενεστέρας τῆς 6ης Ἰουλίου 1961, πιθανολογοῦν ἂν καὶ δὲν ἀποδεικνύουν ἐντελῶς τὴν ὑπαρξίν καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 5.

1. Συνιστᾶται τετραμελὴς Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ, εἰς ἣν παραπέμπονται αἱ ὑποβληθισόμεναι κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος Διατάγματος αἰτήσεις.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας, ὡς Πρόεδρου, ἐνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχου, καὶ ἐνὸς Παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς μελῶν. Χρὴν Γραμματέως ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, ἐπὶ βαθμῷ Εἰσηγητοῦ.

3. Ὁ Πρόεδρος, τὰ Μέλη καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί, ὑποδεικνύονται κατὰ τὸν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων καθοριζόμενον τρόπον, ὀρίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

4. Δι' αποφάσεων των Υπουργών Εξωτερικών και Οικονομικών, δύναται να προσληφθῇ βοηθητικὸν προσωπικὸν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐπιτροπῆς, μὴ υπερβαῖνον ἐν συνόλῳ τοὺς τρεῖς ὑπαλλήλους.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις καὶ συνεδριάζει εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους (7ην Διεύθυνσιν).

2. Ὁ Γραμματεὺς καταχωρίζει τὰς διαβιβαζομένας αὐτῷ αἰτήσεις ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ (πινακίῳ).

3. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντιτίθκει ἐκάστοτε εἰς ἐν τῶν μελῶν αὐτῆς ὅπως εισηγηθῇ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων πρὸς συζήτησιν αἰτήσεων.

4. Οἱ αἰτοῦντες προσκομίζουν εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦλάχιστον ἐννέα πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς ἐξέτασως τῆς αἰτήσεώς των, τὰ ἔγγραφα δι' ὧν ἀποδεικνύεται ἡ ὑπαρξίς καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς αποφάσεως τοῦ Ν. 4464) 1930, κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν ἁρθρῷ 4 τοῦ παρόντος Διατάγματος. Οἱ μάρτυρες, ὡς αἱ ἐπιτρέπονται, ἐξετάζονται μόνον κατὰ τὴν δημοσίαν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

5. Ἐνορκιοὶ βεβαιώσεις ἐνώπιον Συμβολαιογράφου ἢ Εἰρηνοδίκου δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

6. Ὅσῳκις ἡ ἐξέτασις μάρτυρος ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἀδύνατος, ἰδίᾳ ἐνεκα ἀσθενείας ἢ ἀπουσίας, ἐξετάζεται οὗτος ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου κατὰ τόπον Εἰρηνοδίκου, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δὲ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 7.

1. Τὰς ἡμέρας τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζει ὁ Πρόεδρος αὐτῆς.

2. Αἱ πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεις ἐγγράφονται εἰς ἑκάθεμ συντασσόμενον ἐπιμελείᾳ τοῦ Γραμματέως καὶ τοιχοκολλούμενον εἰς τὴν θύραν τῆς αἰθούσης συνεδριάσεων, 15 πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως. Ἡ τοιχοκόλλησις ἐπέχει θέσιν κλητεύσεως τῶν αἰτούντων.

Ἄρθρον 8.

1. Μὴ ἐμφανιζομένων τῶν αἰτούντων κατὰ τὴν νόμιμον δικασίμον τῆς αἰτήσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ προχωρεῖ εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἔκδοσιν αποφάσεως, ἐκτιμῶσα τὰ ἐν τῷ φανέλλῳ στοιχεῖα, ὡς ἐὰν ἐνεφανίσθησαν οἱ αἰτοῦντες, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀνακοπῆς.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ συζήτησις ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς διεξάγεται δημοσίᾳ καὶ εἶναι προφορικὴ ἢ ἔγγραφος.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται αὐτεπαγγέλτως νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν αἰτούντα προσωπικῶς, τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ ἢ τρίτους πληροφορίας ἢ διασαφέςεις χρησίμους διὰ τὴν μόρφωσιν ἀσφαλοῦς κρίσεως περὶ τῆς ὑπάρξεως καὶ τοῦ περιεχομένου τῆς αποφάσεως τοῦ Ν. 4464.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖται ὅτι εὕρεσκαται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίστανται πάντα τὰ μέλη τῆς, ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ τούτων.

2. Αἱ αποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 11.

1. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων καὶ αἱ αποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν μελῶν ταύτης καὶ τοῦ Γραμματέως.

2. Κεχυρωμένα ἀντίγραφα τῶν αποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς διαβιβάζονται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως αὐτῆς πρὸς τὴν Διεύθυνσιν, Τμήμα Α' τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν οἰκείων ἐντολῶν πληρωμῆς ἢ τῶν δικαιούχων κατὰ τὰ ἐν ἁρθρῷ 14 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 12.

Ὁ ἔχων ἴδιον ἔννομον συμφέρον δύναται νὰ παρέμβῃ ἐν τῇ δίκῃ. Ἡ παρέμβασις κατατίθεται παρὰ τῷ Γραμματέῳ τῆς Ἐπιτροπῆς, συντασσόμενης ὑπ' αὐτῆς ἐκθέσεως κατασκευῆς καὶ κοινοποιεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀπαρθέτου εἰς τὸν αἰνῶντα ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ ἐπιμελείᾳ τοῦ παρεμβαίνοντος τῇ πλήρει ἡμέρᾳ πρὸ τῆς δικασίμου.

Ἄρθρον 13.

1. Αἱ αποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἀμετάκλητοι καὶ ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν ὑπ' αὐτῆς ἢ ἐτέρου διοικητοῦ ὁργάνου. Ἑρμηνεία, διορθώσεις λεκτικῶν ἀτελειῶν ἢ γρῶκων παραδρομῶν ἢ λογιστικῶν λαθῶν γίνονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου.

2. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προδικασίας ὑποβολῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως τῶν αποφάσεων τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὑπὸ τοῦ δικαιούχου, ἀστέλλεται ἡ καταβολὴ τῆς ἀποζημιώσεώς του, ἐκτὸς ἀνὰ τὸς παραιτηθῇ ρητῶς τοῦ ὡς ἄνω ἐνδίκου μέσου. Ὡσαύτως ἀστέλλεται ἡ καταβολὴ τῆς ἀποζημιώσεως εἰς ὅς περὶ πτώσεις ἤθελεν ὑποβληθῇ αἰτήσις ἀκυρώσεως ἐκ μέρους τοῦ δικαιούχου.

Ἄρθρον 14.

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ, μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς αποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους τοῦτο ἐκδίδει ἐντολὴν πληρωμῆς, εἰς τοὺς ἀναγνωρισθέντας δικαιούχους, τοῦ εἰς σημερινὰς δραχμὰς ἰσοπύσου τοῦ 33,75 ο)ο τῆς ἀποζημιώσεως, ἥτις εἶχεν ἐπιδικασθῇ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ν. 4464) 30.

2. Ἡ καταβολὴ τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 2 παρ. 3 τοῦ παρόντος Διατάγματος συμπληρωματικῆς ἀποζημιώσεως θέλει γίνεαι μετὰ τὸν τεματισμὸν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν γενομένων κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καταβολῶν.

Ἄρθρον 15.

Αἱ ἀποζημιώσεις τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ παρόντος Διατάγματος, τοῦ Γραμματέως αὐτῆς καὶ τοῦ παρ' αὐτῆς χρησιμοποιοῦμένου ἐνδεχομένως βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ αἱ δαπάναι διὰ γραφικὴν ὕλην καὶ τὰ ἐξόδα τῆς ἐν γένει λειτουργίας αὐτῆς, καθορίζονται καὶ ἐγκρίνονται διὰ κοινῶν αποφάσεων τῶν ἐπὶ τῶν Εἰσπρακτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Υπουργῶν. Αἱ δαπάναι αὗται καταβάλλονται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν τόκων καταθέσεως παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1925 τοῦ 520.965 δολλαρίων ΗΠΑ, μὴ δυνάμεναι νὰ ὑπερβῶσι τὸ ποσὸν τῶν ἐνεσθῆκοντα χιλιάδων (90.000) δραχμῶν.

Εἰς τοὺς ἑμμέρους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Εἰσπρακτικῶν Υπουργῶν, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐτέλῃν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουνίου 1964

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Οἱ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΠΟΛ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ